

blive brugt ved en strafbar handling, og konfiskation må anses for påkrævet for at forebygge den strafbare handling.

Eksempel 1: A køber en lille knallert. A overlader rådigheden over knallerten til sønnen B, men bevarer selv ejerskabet hertil. B foretager uden A's vidende konstruktive ændringer af knallerten. B tages to gange af politiet på den ulovlige knallert. Første gang pålægges B en bøde på 1.000 kr., anden gang pålægges han ligeledes en bøde på 1.000 kr., og knallerten konfiskeres, uagtet at knallerten er A's ejendom.

Hvis ejeren (brugeren) har lånt knallerten ud, og knallerten er i ulovlig stand på udlånstidspunktet, er ejeren (brugeren) selv ansvarlig for overtrædelsen af færdselslovens § 67, stk. 2, og konfiskation skal ske, hvis ejeren (brugeren) tidligere har overtrådt § 67, stk. 2, med hensyn til en knallerts maksimale hastighed, og betingelserne efter den foreslåede affattelse af § 133 a, stk. 5, i øvrigt er opfyldt.

Eksempel 2: A har købt en lille knallert, som ved en fejl fra producentens side kan køre 43 km i timen (eller derover). Han tages af politiet og pålægges en bøde på 1.000 kr. A sørger ikke for at lovliggøre knallerten, og ugen efter låner A knallerten ud til B, som tages af politiet på den ulovlige knallert. A får en bøde på 1.000 kr., og knallerten konfiskeres, uagtet at det ikke var A, men B, som kørte på knallerten i andengangstilfældet.

Eksempel 3: A og B har hver sin lille knallert, som kan køre 43 km i timen (eller derover). B tages af politiet på sin ulovlige knallert og får en bøde på 1.000 kr. Ugen efter låner B A's knallert og tages ligeledes af politiet på denne knallert. A får en bøde på 1.000 kr., men ingen af de to knallerter konfiskeres, da der er tale om et førstegangstilfælde for A's vedkommende, og da B som fører af A's knallert ikke er ansvarlig for knallertens lovlige stand, jf. færdselslovens § 67, stk. 2.

Med hensyn til gentagelsesvirkningen er det ikke et krav, at den pågældende er domfældt inden for den nævnte trærsperiode. Det vil være tilstrækkeligt, at den pågældende inden for perioden har vedtaget en bøde, jf. herved retsplejelovens § 832. Flere forhold inden for perioden skal også tillægges gentagelsesvirkning efter den foreslåede bestemmelse, selv om forholdene behandles ved domstolene under samme sag.

For at en overtrædelse af færdselslovens § 67, stk. 2, skal kunne tillægges gentagelsesvirkning efter den foreslåede bestemmelse, skal knallerten også i førstegangstilfældet have været ulovlig på en af de måder, som er nævnt i den foreslåede bestemmelse i § 133 a,

stk. 5, 1. pkt. Hvis der for det tidligere forhold alene er idømt eller vedtaget en bøde for, at knallerten har kunnet køre hurtigere end tilladt, men dog ikke 43 km i timen (lille knallert) eller 64 km i timen (stor knallert) eller derover, og der ikke er påvist konstruktive ændringer, er der således ikke tale om et førstegangstilfælde i den foreslåede bestemmelses forstand.

En overtrædelse af § 67, stk. 2, med en lille knallert, der er konstruktivt ændret, eller som kan køre 43 km i timen eller mere, vil imidlertid udgøre et førstegangstilfælde, selv om det nye forhold drejer sig om en stor knallert, der er konstruktivt ændret, eller som kan køre 64 km i timen eller mere – og omvendt. Der skal altså ske konfiskation i andengangstilfælde, uanset om der er tale om en anden knallert, herunder af en anden type, end i førstegangstilfældet.

Da det ikke kan udelukkes, at der i praksis kan opstå tilfælde, hvor særlige grunde taler for at undlade konfiskation, foreslås der i stk. 5, 2. pkt., indsat en adgang for domstolene til at undlade konfiskation efter en konkret vurdering. Særlige grunde kan f.eks. foreligge, hvis det er godtgjort, at ejeren (brugeren) ikke har samtykket i knallertens benyttelse.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.2.2. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 9 (§ 134 d)

Den foreslåede bestemmelse, der skal ses i lyset af, at skatteministeren har overtaget administrationen af færdselslovens regler om registrering mv. af køretøjer, svarer for så vidt angår muligheden for at afskære den administrative rekurs til færdselslovens §§ 134 a – 134 c, der giver henholdsvis transportministeren og justitsministeren hjemmel til at afskære klageadgangen i forhold til afgørelser, der træffes i henhold til færdselsloven af bl.a. Færdselsstyrelsen, kommunerne og Rigspolitichefen efter bemyndigelse fra henholdsvis transport- og justitsministeren.

I det omfang skatteministeren delegerer sine beføjelser efter færdselsloven til told- og skatteforvaltningen, giver den foreslåede bestemmelse således ministeren udtrykkelig hjemmel til at afskære adgangen til at påklage de afgørelser, der træffes efter en sådan bemyndigelse, til ministeren. Det er hensigten at afskære klageadgangen i forhold til afgørelser, der træffes efter bekendtgørelsen om registrering af køretøjer mv., om nummerplader og prøveskilte. Det er endvidere hensigten, at der i medfør af den foreslåede bestemmelses stk. 2 fastsættes bestemmelser om, at øvrige afgørelser på området, der træffes af told- og skatteforvaltningen, kan påklages til Landsskatteretten, og at Landsskatteretten i overensstemmelse med princip-